

צוק איתן

עדכונים מחשכת הקיבוץ הדתי

עלם לכולם.

לראשונה מאז התחלנו בכתיבת עמוד"ש, לפני למעלה מ- 4 שנים, לא יוצא לאור לקראת שבת העמוד השבועי. גיליון 222 והדיווחים על הפעילות השוטפת של המזכ"פ והתנועה – ימתינו, ואת מקומם תופס הגיליון ה- 3 של "צוק איתן". כולנו תקווה ותפילה שלקראת שבת פרי' דברים נחזור כולנו לשגרה הברוכה.

הפמי החלמה

שני בנינו שנפצעו בלחימה הולכים ומתחזקים בתל-השומר: **אוהד וייס מקיבוץ לביא**, מ"מ בחטיבת הנח"ל, סיים את הטיפול הכירורגי, והוא נשאר בביה"ח להחלמה. **אליוסף מלכיאלי מקיבוץ מגדל עוז**, מ"מ בחטיבת גולני, מאושפז בקרבת מקום לאוהד, והוא עובר טיפולים להחלמתו מפציעה כפולה ביד וברגל. עוד נדווח על פציעתו של **חגי אורבך, תושב שלפים** (השכונה המשותפת לשלוחות ורשפים), רופא בגדס"ר גולני, שהשתחרר מבית החולים למנוחה והתאוששות בביתו. לשלושתם, ולכל חיילי צה"ל שנפצעו בקרבות, אנו מאחלים החלמה מליאה ומהירה!

סעוד - מתוק? יומי מס' 13

הנחיות המיגון - אנחנו נמצאים בהנחיה של 15 שני ממרחב מוגן, אך חובתנו לשים לב, שבפועל עומדות **לרשותנו כ- 7 שניות בלבד**, להיכנס למרחבים מוגנים!

יום נוסף חולף לו, והתחושה של בלבול בימי השבוע מטלטלת. באופן יחסי ניתן לומר שהיה זה היום השקט ביותר בעשרת הימים האחרונים (לפחות אצלנו) אך אל ניכנס לשאננות. אנו מנוסים מספיק להבין, שהשקט של היום אינו מעיד על מה שיהיה מחר. אחה"צ ארגנה לנו חמי, בעזרת אנשים טובים, שעה של קורת רוח עם יחיאל ספרא, ולאחריו הרעיפו עלינו אנשי בית גמליאל בטובם, פיצות לארוחת ערב. מחמם את הלב והקיבה. ליצני הדור אומרים שרק מלחמה יכולה להביא חברי קיבוץ מתחדש, לארוחת ערב בחדר אוכל ... כרגע וכפי שכבר כתבתי אמש, אנחנו נערכים להפעלת מערכות החינוך והגיל הרך בשבוע הבא, בתקווה שלא תהיה הסלמה במצב ונוכל לממש את תכניותינו. מיותר לציין שכדי להפעיל את המערכות השונות, נזדקק לשיתוף פעולה גדול מצד ההורים, בהשלמת הצוותים היכן שחסרות מטפלות או מדריכות.

צוות צה"י סעד

הטף בצבע אדום

בית ילדים רב שימושי

קיווצי הר הצ'למוצ נרתמים לסייץ

מדווח זיו כרמל (טירת צבי, מרכז אגף בטחון וחברה): בהתראה קצרה התארגנו בשני יישובי הגלבוץ לקייטנות בזק, ובהתגייסות מרגשת של אנשים טובים משני הקיבוצים, נערכו תוך ארבעה ימים לקבל את פניהם של נוער סעד. בקיבוץ מירב, על אף הקושי והימים המורכבים העוברים על קהילה זו עם נפילתו של

סרן צביקה קפלן הי"ד, התארחו 40 ילדי כיתות ד' ו' ליומיים, ובמעלה גלבוץ התארחו 25 בנים ובנות מכיתות ז' ו'. ההפוגה בעמק חשובה ומשחררת ונותנת לילדים ולנוער הזדמנות לפעול במרחב שקט ובעיקר לנשום אויר צח.

ממירב מדווחת אסנת תל דן: ביום שני בצהריים הגיעו הילדים לפארק המעיינות ועשו את מסלול נחל הקיבוצים. כשהגיעו למירב התקבלו בשמחה על ידי בני גילם, אכלו פיצה ושיחקו בשמחה וצהלה משחק דגל בכל רחבי הקיבוץ. לאחר שהתארחו בבתי החברים למקלחות הוזמנו הילדים לישון במתנ"ס, שם גם ארגנו להם נוער מירב את ארוחת הבוקר של יום שלישי, שלאחריה נסעו לגן גורו, שיחקו במבוכים, עלו למעלה גלבוץ לבריכה ולאולם הספורט, וסעדו את ארוחת הצהריים שארגנו להם בני הנוער בחורשה ליד אולם הספורט. בסביבות השעה ארבע חזרו ילדי סעד למירב, ארזו את התיקים ועלו על האוטובוס שפיזר אותם בישובים בהם מתארחים הוריהם בכל רחבי הארץ.

ממעלה גלבוץ מדווחת טל שטרן: במהלך היומיים טיילנו בנחל הקיבוצים, ביקרנו בגן גורו, רכבנו על אופניים בעמק המעיינות, ובערב השתתפו בני הנוער מסעד במעגלי לימוד בהנחיית צעירי המכינה בנטור. אנו מקווים שעזרנו במקצת להפיג את המתח ולהתאוורר, ומודים לישיבת מעלה גלבוץ שנתמה לסיוע ותרמה חדרים בפנימיות לאירוח הקייטנה, וכן למשפחות מאשדוד, אשקלון ובאר שבע, שבאות אלינו לכמה ימים של שקט.

ומוסיף זיו: מערכת החינוך וקהילת מירב, נעתרה לבקשת קיבוץ סעד ותארח בנוסף לקייטנת איל"ן משלה, גם את קייטנת איל"ן של סעד. חסדים כבר אמרנו? ויש עוד – ילדי מירב יזמו והקימו בהתארגנות ספונטנית, את "כוח צביקה", סיירת מעשים טובים לזכרו המבורך של צביקה קפלן, תושב מירב שנפל השבוע בלחימה ברצועת עזה. "כוח צביקה" יוזם הכנת חבילות לחיילים ומעשים טובים נוספים.

קִיבוץ הַצִּיָּף הַתַּחְתּוֹן נִרְתָּמֵט לְסִיּוּץ

בקיבוץ לביא פתחו את שערי הקיבוץ למשפחות מהדרום כבר לפני שלושה שבועות. בהתגייסות מהירה של בני הנוער, חניכי בני עקיבא, הוכנו מספר דירות כך שיהיו ראויות לאכלוס, ובעקבות לקח משנים קודמות חולקה השהות לחצי שבוע כך שכמה שיותר אנשים יקבלו הזמנות להפוגה. מדווחת בת שבע קריסטל: פנינו קודם כל לחברי הקיבוץ הדתי, ואכן הגיעו כמה משפחות מסעד ומשואות יצחק, והשאר – מישובים שונים בדרום. האורחים סועדים בחדר האוכל ומוזמנים להשתתף בתכניות המלון ולהיכנס באופן חופשי לבריכה. ראויה לציון קבלת הפנים המאירה של החברים, וההתגייסות המהירה לאירוח המשפחות לארוחות ליל שבת בהתראה קצרה מאוד וללא שום קשר למספר הילדים. במקביל עוסק הנוער שלנו בהכנת חבילות ועוגיות לחיילים בעוטף עזה.

מבית רימון מדווח נעם פרינס: פתחנו את כל החדרים הפרטיים של אנשים לטובת אירוח אנשי הדרום, אך בפועל, אולי משום שאין כאן חדר אוכל וגם לא בריכה, הגיעו רק חמש משפחות - 2 מנתיבות, 2 ממושב נחלה, ומשפחה אחת ממושב תפרת, אשר מחכה בכל רגע ללידה, וסביר להניח שנמשיך לארח אותה גם הלאה, לאחר הלידה. השבוע אנו מארחים במקביל גם את קייטנת איל"ן, שהשנה נוספו לה חניכים אולי בשל ביטול של קייטנות דרומיות. מלבד זאת ישנן יוזמות של אמירת תהילים המחולקת בין החברים, תפילת ילדים יומית, איסוף מצרכים ומכתבים לאנשי הדרום ולחיילים.

כֵּס יִלְדָּה עַם "תַּסְמוֹנַת דָּאוֹן" יִכּוֹף, וְאִף לְאַחֲרָה מִלָּה!

בשבת האחרונה סעדו בחדר האוכל של טירת צבי בני משואות יצחק, יחד עם חניכי ית"ד ("ילדי תסמונת דאון"), לקייטנה שתוכננה להתקיים במשואות יצחק, אך בשל המצב הביטחוני היא הועברה לטירת צבי. אמנן שפירא מדווח על מה שראה וחווה:

קיבלנו באהבה את הרעש במשך הסעודות, את הצחוקים והקריאות, וגם את ההשתתפות בזמירות השבת. התרגשנו מהמסירות היוצאת מן הכלל של נוער משואות לחניכים, מסירות ללא גבול. ולבסוף – באה הפתעה: בסיום הסעודה, ולאחר ברכת המזון, ניגשו שני נערים, בן משואות (נתנאל שמו) וילד מחניכי הקייטנה, ואמרו, שברצונם לברך את החברים. נתנאל אמר דברי תודה חמים ומיוחדים לחברי טירת צבי על הַיָּחַס (ה"באמת מיוחד ואף יותר ממה שראיתי במקומות אחרים"), שהם מצאו אצלנו בקיבוץ, ואחריו, החניך שעמד לידו, ביקש גם הוא לדבר. תמהנו, ושתקנו. ואז, בקול רם בוטח ושוטף (אמנם, עם הקיטוע, או החיספוס, בקולו, כפי שקורה אצל נער במצבו), עמד החניך הצעיר מול החברים ודיבר שלוש דקות על "דמותו של משה רבנו בפרשה". הנער דיבר על הנקמה במדיינים, שמשה נצטווה עליה טרם מותו, ואם כי זו לא הייתה "פרשת השבוע", זו בהחלט השתלבה בפרשת השבוע ובלוחמה ב'חמאס'... הוא זכה למחיאות כפיים סוערות. תודה למשואות יצחק ששלחה אלינו את הילדים הנהדרים שלהם, הם וחניכיהם שותפים לאחת המצוות הכי יקרות שיכולה חברה להציע לעצמה ולבניה. בריקודם הנלהב הם שרו "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", וכשראינו את השמחה של החניכים, לא יכולנו שלא לכנותו "ריקוד מצווה"!

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

נחמיה רפל וחברי המזכירות הפעילה